

2. Постанова Кабінету Міністрів України від 27. 04. 1993 № 301 «Про трудові книжки працівників» (із змінами) URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/301-93>.

3. Інструкція про порядок ведення трудових книжок працівників від 29. 07. 1993 № 58 (із змінами) URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0110-93>.

4. Закон України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» від 09. 07. 2003 № 1058-IV (із змінами) URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1058-15>.

5. За матеріалами: URL: <https://www.kadrovik01.com.ua/>

УДК 342. 51

**Олена Валеріївна ПТУХІНА,**

аспірант Харківського національного університету внутрішніх справ

### **ДЕЯКІ АСПЕКТИ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ З ЛІКАРСЬКИХ ЗАСОБІВ ТА КОНТРОЛЮ ЗА НАРКОТИКАМИ ЩОДО ЗДІЙСНЕННЯ ДЕРЖАВНОГО РИНКОВОГО НАГЛЯДУ**

Одним із важливих напрямів реформування системи технічного регулювання відповідно до світової та європейської практики, поряд з оцінкою відповідності продукції вимогам затверджених в Україні технічних регламентів до її випуску на ринок, є саме запровадження системи ринкового нагляду, мета якого полягає у забезпеченні відповідності продукції, що вже перебуває в обігу на ринку, вимогам технічних регламентів та відсутності загроз для безпечності, здоров'я або будь-якого іншого аспекту захисту суспільних інтересів.

Варто зазначити, що урядом здійснюються заходи спрямовані на забезпечення ефективного контролю за безпекою продукції та досягнення взаємного визнання результатів оцінювання відповідності продукції з торговельними партнерами України (1), і з цією метою необхідно перейти на систему державного ринкового нагляду за безпекою продукції, розміщеної на ринку, замість державного контролю виробництва продукції.

Тому, державний ринковий нагляд слід розглядати як діяльність органів ринкового нагляду з метою вжиття обмежувальних (корегувальних) заходів з відповідним інформуванням про це громадськості щодо продукції, яка при її використанні за призначенням або за обґрунтовано передбачуваних умов і при належному встановленні та технічному обслуговуванні становить загрозу суспільним інтересам чи, яка в інший спосіб не відповідає встановленим вимогам.

Безпосереднє звернення до Положення про Державну службу України з лікарських засобів та контролю за наркотиками, затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 12. 08. 2015 № 647 (2) надає можливість вказати, що одним з основних завдань Держлікслужби є здійснення державного ринкового нагляду у межах сфери своєї відповідальності;

З метою дослідження процедури здійснення Держспоживінспекцією України державного ринкового нагляду необхідно встановити межі сфер їх відповідальності.

Так, відповідно до ст. 10 Закону України від 02. 12. 2010 р. № 2735-VI «Про

державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції» (3) наголошується, що ринковий нагляд здійснюється органами ринкового нагляду в межах сфер їх відповідальності. Сфери відповідальності органів ринкового нагляду включають види продукції, що є об'єктами технічних регламентів, і можуть включати види продукції, що не є об'єктами технічних регламентів. Органи ринкового нагляду та сфери їх відповідальності визначаються Президентом України.

В той же час, діє постанова Кабінету Міністрів України від 28. 12. 2016 № 1069, яка затвердження переліку видів продукції, щодо яких органи державного ринкового нагляду здійснюють державний ринковий нагляд (4), і сферами відповідальності Держлікслужби закріплено: медичні вироби та допоміжні засоби до них (5); активні медичні вироби, які імплантують (6); медичні вироби для діагностики *in vitro* та їх допоміжні засоби (7).

Відповідно до ст. 22 Закону України «Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції» (3) заходами ринкового нагляду названо: 1) перевірки характеристик продукції, у тому числі відбір зразків продукції та їх експертиза (випробування); 2) обмежувальні (корегувальні) заходи; 3) контроль стану виконання рішень про вжиття обмежувальних (корегувальних) заходів; 4) попередження органами ринкового нагляду споживачів (користувачів) про виявлену цими органами небезпеку, що становить продукція.

Враховуючи закріплені в зазначеному законі заходи ринкового нагляду, на нашу думку, становлять певні процедури здійснення державного ринкового нагляду, але такий напрямок діяльності органів державного ринкового нагляду, як попередження споживачів про виявлену продукцію, яка становить небезпеку, виходить за межі процедурних дій, оскільки це становить головний обов'язок даних органів.

Отже, враховуючи виокремленні сфері відповідальності Держлікслужби України, а також закріплені заходи ринкового нагляду у профільному законі, варто виокремити відповідні стадії процедури державного ринкового нагляду: 1) стадія порушення контрольного провадження; 2) безпосереднє здійснення контрольних дій та винесення рішень; 3) виконання рішень.

Список бібліографічних посилань:

1. Програма економічних реформ на 2010-2014 роки «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава»: програма Президента України від 02. 06. 2010 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/n0004100-10>

2. Про затвердження Положення про Державну службу України з лікарських засобів та контролю за наркотиками: *постанова Кабінету Міністрів України* від 12. 08. 2015 № 647. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/647-2015-%D0%BF>

3. Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції: Закон України від 02. 12. 2010 р. № 2735-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2011. № 21. С. 1112. Ст. 144.

4. Про затвердження переліку видів продукції, щодо яких органи державного ринкового нагляду здійснюють державний ринковий нагляд: *постанова Кабінету Міністрів України* від 28. 12. 2016 № 1069. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/1069-2016-%D0%BF>.

5. Про затвердження Технічного регламенту щодо медичних виробів: *постанова Кабінету Міністрів України* від 02. 10. 2013 № 753. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/753-2013-%D0%BF>.

6. Про затвердження Технічного регламенту щодо активних медичних виробів, які імплантують: *постанова Кабінету Міністрів України* від 02. 10. 2013 № 755. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/755-2013-%D0%BF>

7. Про затвердження Технічного регламенту щодо медичних виробів для діагностики in vitro: *постанова Кабінету Міністрів України* від 02. 10. 2013 № 754. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/754-2013-%D0%BF>.

**Наталья Олеговна РАМАЗАНОВА,**

аспирант кафедры международного экономического права Белорусского государственного экономического университета, магистр юридических наук (Республика Беларусь)

ORSID: <https://orcid.org/0000-0002-9044-5905>

### **ЗАКОНОДАТЕЛЬНОЕ РЕГУЛИРОВАНИЕ АДМИНИСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕЖИМА ПРЕБЫВАНИЯ ИНОСТРАННЫХ ГРАЖДАН В РЕСПУБЛИКЕ БЕЛАРУСЬ**

В системе законодательства Республики Беларусь об иностранных гражданах основным актом является Конституция Республики Беларусь. Существенной ее особенностью является то, что она определяет основы взаимоотношений государства и личности в целом независимо от характера ее правовой связи с государством. Кроме того, Конституция включает нормы, содержащие главные принципиальные положения, непосредственно относящиеся к правовому статусу иностранных граждан.

Однако, взаимоотношения государства с иностранцами и с собственными гражданами различны как по объему, так и по содержанию, и Конституция не может отразить все эти отличия. Поэтому она непосредственно регулирует лишь общие, наиболее существенные стороны правового статуса иностранных граждан (1, с. 20). Данное обстоятельство обуславливает необходимость существования специальных актов, определяющих основы правового статуса иностранных граждан.

Среди таких актов следует выделить, в первую очередь, Закон «О гражданстве Республики Беларусь» от 01. 08. 2002, в котором определен круг лиц, состоящих в гражданстве Республики Беларусь, указаны критерии отнесения лиц к категории иностранных граждан и лиц без гражданства, закреплены юридические последствия правовой связи лица с государством, выражающиеся в предоставлении гражданам всей полноты прав и свобод, установлены принципы и порядок приобретения гражданства, а также его утраты. Указанные положения имеют важное значение для регулирования статуса иностранных граждан, поскольку, закрепляя общий объем правоспособности граждан государства, они определяют рамки правоспособности иностранных граждан, а также возможность кардинального изменения их статуса вследствие приобретения гражданства Республики Беларусь.